

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

62. Mennas in necessitate annuæ confessionis & defectu alterius
Confessarij non tenetur cum magno incommodo Confessario loci
manifestare peccatum graue quoad rationem genericam, sed potest illud

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

tus homo quælibet acerba, atque ipsam etiam mortem pati prius debet, quàm illa secreta hostibus pandat.

Ad rationem in oppositum dicimus, neminem quidem teneri cum tanto suo incommodo attendere & conseruare commodum alterius priuatum; at verò publicum, quale periclitatur in proposito; vnde etiam concedimus, Marcum aperire posse occultum crimen Marciani, modò illud absque vi & fraude acceperit, vt bene limitat Sotus L. 5. de Iust. Quest. 10. art. 2. ad finem, quia coipsò, quod per vim acceperit, semper est contra iustitiam, illud reuelare; licet enim peccatum extortionis secreti præterierit, durat tamen adhuc, moraliter loquendo, in effectu suo, hoc est, in obligatione seruandi secreti, ita vt effectus iniustitiæ per reuelationem continuetur, vt patet.

LXII. *Mennas in graue lapsus peccatum non audet istud exponere Confessario propter magnum incommodum, quod inde haud immeritò timet. & tamen urgetur necessitate confessionis annua, nec copiam habet alterius Confessarij. Queritur. 1. Vtrum Mennas istud peccatum omnino tacere possit, ita vt nec in genere illius faciat mentionem? 2. Si Mennas prædictum peccatum ob iustam causam in Confessione taceat, an illius procurare debeat perfectam contritionem?*

Quoad 1. partem casus propositi videtur, Mennam illud peccatum saltem secundum

M m 3 generi-

genericam rationem confiteri debere, dicendo v. g. *feci peccatum mortale, & forte in genere luxuria, sed non memini in qua specie, scil. vt hic & nunc fatear.* Ita Cardinalis de Lugo de Pœnit. *Disp. 16. n. 532.* Dedicastillo de ead. Pœnit. *D. 9. n. 880.* & alij, quos refert & sequitur Diana P. II, *Tr. 8. Resol. 45.* Mouentur. Tum quia omne peccatum mortale, cuius quis habet conscientiam, est explicandum in Confessione, si absque incommodo explicari possit, vt habet communis ex Trident. *sess. 14. c. 15.* Atqui Mennas habet notitiam peccati mortalis; & secundum genericam rationem eo, quod diximus modo, absque graui incommodo explicari potest. Ergo &c. Tum quia ex communi Authorum apud Layman *l. 5. Tr. 6. c. 18. n. 7.* peccatum mortale in genere est materia necessaria Confessionis. Atqui istud peccatum Mennæ secundum eam rationem, quâ explicari potest, est tale. Ergo &c.

Quoad 2. partem videtur, Mennam teneri ad perfectam contritionem, sicut tenetur Sacerdos, qui peccati mortalis sibi conscius vult celebrare, & non habet copiam Confessarij, vt habet communis DD.

Resp. 1. Mennam omnino tacere posse peccatum illud: nullam etiam in genere eius mentionem faciendo. Ita planè communis AA. apud Palao *Tr. 23. Disp. vnic. pun. II. n. 3.* qui absolutè asserunt, quando necessitas ve-

get

get confitendi suo Parocho, cui sine graui periculo animæ, corporis, famæ, aut fortunarū proprio vel alieno peccatū aliquod significari nequeat, tunc, eo prætermisso, posse reliqua explicari, & absolutionem postulari. Ratio est. Tum quia integritas Confessionis materialis est de jure positiuo. Ergo non obligat in tali difficultate, cum lex Christi sit suauis. Tum quia incommodum excusans ab integritate materiali afficit peccatum, prout hoc indiuisibiliter se habet à parte rei. Ergo quoad totam rationem, non tantū quoad specificā, eximit illud ab onere confitendi. Tum quia periculum incommodi incurrendi manet, si sola etiam ratio generica exponatur. Nam statim Confessarius interrogabit de specie aut circumstantia tacita. Si ergo Mennas neget absolutè, confitebitur aliud peccatum, quàm fecerit: si restrictim, hocipsò præbebit occasionem suspicandi. *Atque hinc patet ad argumenta in contrarium.* Nam in primis confiteri tenemur quoduis peccatū mortale, cuius conscientiam habemus, si absque incommodo graui possumus, quod non est in præsentī casu. Deinde verum est, peccatum mortale in genere esse sufficientem materiam, sed non quouis in casu necessariā, quando scil. eximitur vel ratione specificæ rationis, cum qua vnum indiuisibile peccatum à parte rei constituit: vel ratione periculi, quod eti-

am in generica ratione spectatum adhuc habet, quorum vtrumque accidit in casu nostro: neutrum verò, si aliquis præcisè meminit peccati alicuius in genere à se commissi, non autem quale fuerit in specie; Vnde nulla est paritas.

Resp. 2. Mennam, si cætera confiteatur, non teneri ad contritionem perfectam illius taciti peccati. Ita ex communi Lugo Disp. 16. cit. num. 533. Ratio est, quia peccatum ex iusta causa tacitum habet se instar illius, quod ex inuincibili ignorantia non occurrit in Confessione; certum autem est ex Trident. sess 14. c. 5. hoc indirectè in Sacramento etiam per solam attritionem remitti. Ergo & illud. Ad rationem in contrarium negatur paritas, siquidem peccatum istud Sacerdotis celebraturi non remittitur vi alicuius Sacramenti. Ergo mirum non est, requiri ad hoc contritionem perfectam ante celebrationem: non autem in casu nostro.

LXIII. *Milus Sacerdos ob frequentes inter orandū distractiones subinde dubitat de tota hora, subinde de psalmo, an recitabit, quæ idcirco nō raro ex integro repetit, tandē verò pertasus scire cupit, an teneatur repetere. Quaritur, quid ipsi dicendū?*

Videtur teneri. Nam legi certæ eiusque obligationi non satisficit solutione incertâ & dubiâ, cum præsumptio stet pro lege contra libertatem. Ita Thom. Sanchez L. 1. in Decal.